

— medens sagen er under behandling — skønner sygebehandlingen eller optræningen fornøden til at opnå den bedst mulige helbredelse. Optræningen skal foretages som efterbehandling i umiddelbar tilknytning til sygebehandlingen i de af direktoratet her i landet anerkendte optræningsinstitutioner, hvor behandlingen (optræningen) foregår under lægelig kontrol. Det er en betingelse for selskabernes pligt til at betale, at det ikke påhviler en sygekasse (sygeforening) at afholde udgifterne i henhold til dens vedtægt.

Det kan nævnes, at ulykkesforsikringen med hjemmel i denne lovbestemmelse yder hjælp til optræning på arbejdsklinikken i Odense og revalideringsinstituttet i Ålborg.

V. Beskæftigelsesloven.

I henhold til beskæftigelsesloven, nu § 21 i lov nr. 354 af 27. december 1958 om iværksættelse af offentlige arbejder m. v. og beskæftigelse af arbejdsløse (jfr. arbejdsministeriets bekendtgørelse af 28. oktober 1959 og økonomi- og arbejdsministeriets cirkulære af 27. januar 1955), kan der ydes statstilskud til foranstaltninger til optræning af erhvervshæmmede m. v.

I henhold til beskæftigelsesloven er der oprettet en række beskæftigelsesforanstaltninger for erhvervshæmmede, hvorom der nærmere henvises til det i besvarelsen ad spørgsmål 3 og spørgsmål 17 anførte.

VI. Samordningsloven.

Lov nr. 130 af 25. maj 1956 om samordning af foranstaltninger for erhvervshæmmede (samordningsloven) omhandler alene visse organisatoriske forhold.

Efter lovens § 1 kan der til kommuner, i

hvilke der ved kommunalbestyrelsens foranstaltning nedsættes kontaktudvalg med det formål at samordne og fremme bestræbelser for erhvervshæmmedes indpasning på arbejdsmarkedet, ydes statstilskud til dækning af indtil halvdelen af udgifterne ved udvalgenes virksomhed. Loven indeholder nærmere regler om udvalgenes sammensætning og arbejdsopgaver.

Endvidere er der ved lovens § 4 nedsat et samordningsudvalg til bistand for socialministeren i alle forhold vedrørende erhvervshæmmede.

Ved socialministeriets cirkulære af 26. juli 1956 er der givet retningslinjer for lovens gennemførelse.

Ad spørgsmål 20.

Administrationen af reglen i forslagens § 3, stk. 1, forudsættes at ske efter samme retningslinjer, som er udformet i praksis vedrørende hjælp efter den tilsvarende bestemmelse i folkeforsikringslovens § 60, stk. 1 a. Der kan dog ikke gives en udtømmende opregning af de hjælpemidler, der kan ydes, idet der til stadighed som følge af den tekniske udvikling fremkommer nye hjælpemidler, hvortil der bør kunne ydes støtte i henhold til disse bestemmelser. Det bemærkes i denne forbindelse, at folkeforsikringslovens § 60, stk. 1 a, er fortolket som også omfattende hjælpemidler, der ikke specielt er indrettet for invaliderede, som f. eks. skrivemaskiner og båndoptagere („talende bøger“) til blinde, jfr. herved lovforslagets bemærkninger til § 3.

Til belysning af praksis gives nedenfor en oversigt over hjælpemidler ydet i henhold til folkeforsikringslovens § 60, stk. 1 a, i kalenderåret 1958:

	Ydet 1. gang af retten	Ydet af retten i øvrigt	Ydet af socialudvalg	I alt
Fodtøj og rep.	1 950	1 920	8 383	12 253
Armprotese og rep.	49	62	177	288
Benprotese og rep.	296	386	1 504	2 186
Korset og rep.	3 444	329	2 113	5 886
Andre bandager og repr.	991	379	1 856	3 226
Sygevoogne og rep.	632	226	9	867
Øjenproteser	300	82	378	760
Paryk.	66	79	252	397
Cellestof og vat.	111	60	234	405